

Kirsten Jacobsen (FP):

Som ordføreren fra det konservative folkeparti så rigtigt gav udtryk for, er dette lovfor-
slag jo noget særligt i den pakke, som rege-
ringen dygtigt – jeg ved ikke, om det var ved
hjælp af dens informationsmedarbejder – har
oppisket en eller anden fornemmelse hos be-
folkningen for at det var nødvendigt at haste
igennem af hensyn til landets almindelige
økonomiske sikkerhed og situation. Da man
hørte statsministeren i fjernsynet, lød det næ-
sten, som om vi var på randen af en krig.
Dette lovforlag har intet, overhovedet intet,
med arbejdsløsheden at gøre. Hvis det har
noget med arbejdsløhedssituationen at gøre,
så er det i hvert fald, at det er med til at for-
øge arbejdsløsheden. Det har heller ikke no-
get at gøre med betalingsbalancen eller andre
ting, som man påstår er baggrunden for, at
disse forslag skal hastes igennem med en al-
deles utilstrækkelig og ofte enormt utilfreds-
stillende udvalgsbehandling. Dette er ikke
sagt som en kritik af formanden, jeg tænker
blot på tiden og den måde, svarene er givet
på.

Det, det drejer sig om, er jo, at socialde-
mokratiet på dette punkt har skiftet fuld-
stændig, totalt, politisk holdning, og det, der
egentlig beviser det bedst, er vel socialdemo-
kratiets valg af ordfører. Hr. Kaj Poulsen er
vel den i socialdemokratiet, som har kæmpet
imod ejerlejligheder længst og mest inderligt.
Derfor har socialdemokratiet ved alle tidlige-
re behandlinger af ejerlejlighedslove, så vidt
jeg erindrer, aldrig nogen sinde haft hr. Kaj
Poulsen som ordfører. Det beviser for mig, at
nu ønsker socialdemokratiet at tone rent flag.
Nu har man til venstre i salen sikkerhed for,
at man kan forbyde en boligform, som man,
som hr. Keld Andersen sagde, af ideologiske
grunde og misundelsesgrunde ikke ønsker at
have. Det er selvfølgelig et ærligt politisk
formål at have, og det skal man da have lov
til at have. Men jeg synes nok, det er enormt
betænkeligt, når man samtidig historisk ser,
at alle de ejerlejlighedslove, som har været
behandlet her i tinget siden 1966, specielt
dem, der er behandlet efter genindførelsen af
ejerlejligheder, har socialdemokratiet stemt
for – alle sammen. De har medvirket i forlig
om dem. Deres ordfører har stået her på ta-
lerstolen og fortalt om, hvor højt socialdemo-
kratiet elskede ejerlejlighedstanken, og at det

eneste, man ikke kunne lide, var spekulation
og fupmoderniseringer.

Efter de indskrænkninger, der er sket i
adgangen til udstykning efter loven, tror jeg,
selv socialdemokratiet må erkende, at fupmo-
derniseringer overhovedet ikke længere kan
komme på tale. Man har lavet tvungen til-
budspflicht, og man har gjort alt muligt andet,
så der ikke længere er nogen reel, saglig be-
grundelse for at forbyde den sidste rest ud-
stykket.

Jeg vil gerne sige det skarpere, end det er
sagt fra venstre og det konservative folkepar-
ti, at jeg finder det overordentlig betænkeligt
af hensyn til grundlovens § 73, når man som
et bilag optrykt til betænkningen kan læse
landets justitsminister skrive:

»Efter justitsministeriets opfattelse vil man
herved i al væsentlighed have løst de proble-
mer i relation til grundlovens § 73, som op-
delingsforbuddet giver anledning til.«

Hvis man »i al væsentlighed« har løst no-
get, erkender man samtidig, at der er noget,
man ikke har løst. Og så er der kun én ting
for dette folketing at gøre: hvis man ikke
ønsker, at et lovforlag skal være gældende
lov, hvis der er den mindste tvivl om, hvor-
vidt det er i overensstemmelse med grundlo-
vens § 73, så har vi mulighed for her i folke-
tinget at samle 60 underskrifter og få lovfor-
slaget udsat. Hvis ikke udvalgsarbejdet med-
fører, at vi bliver stensikre på, at grundlo-
vens § 73 er overholdt til punkt og prikke, vil
fremskridtspartiet så intenst, som det er os
muligt, arbejde for at skaffe de 60 under-
skrifter, således at lovgivningen i det mindste
bliver udsat til efter et nyvalg, så befolkning-
en kan få lejlighed til at vurdere, hvorvidt
man ønsker at forbyde folk, der gerne vil
have en ejerbolig, men som ikke har råd til
at købe parcelhus, at få deres egen bolig.

Jeg så godt, at hr. Kaj Poulsen, da han
sagde, at dette lovforlag havde været gen-
nem en meget grundig udvalgsbehandling,
havde et stort smil på læben. Jeg synes fak-
tisk, sagen er for alvorlig til, at man kan til-
lade sig at smile og komme med den slags
morsomheder, for jeg er klar over, at selv hr.
Kaj Poulsen mente det som en morsomhed,
da han sagde, at det havde været gennem en
grundig udvalgsbehandling.

Når fremskridtspartiet siger, at en stor del
af befolkningen virkelig ønsker at eje deres
egen bolig, er det ikke noget, vi bare postule-